

Alfred Hansen (DR):

»Er ministeren enig i, at Fyns amtsråd administrerer loven om by- og landzone for restriktivt, når der er givet afslag på to håndværksmestres ansøgninger om beskedne udvidelser af deres virksomheder i Gamby på Nordfyn, og vil ministeren drage omsorg for, at de omtalte håndværksmestre får de ønskede tilladelser, samt gennem et cirkulære indskærpe amtsrådene at administrere loven mere fleksibelt?«

(Spm. nr. 928).

Begrundelse.

I Fyens Stiftstidende den 26. maj, 21. juni og 27. juni 1978 oplyses, at henholdsvis snedkermester Sv. Skovgaard Hansen og tømrermester Mogens Jørgensen, begge Gamby på Nordfyn, igennem ca. 3 år forgæves har forsøgt at få tilladelse til beskedne udvidelser af deres virksomheder.

Det kan oplyses, at de pågældende håndværksmestre i deres ansøgninger har været villige til at lade tinglyse en klausul om, at den ønskede udvidelse skulle være den eneste, der måtte foretages på de respektive ejendomme. Yderligere skal understreges, at den stedlige kommunalbestyrelse i Sønder sø har støttet ansøgningerne enstemmigt.

Fyns amts afslag er ikke begrundet med henvisning til miljøloven, men udelukkende til loven om by- og landzone, der imidlertid ikke beskæftiger sig med forhold vedrørende håndværk og småindustri i landsbysamfund.

Loven er i det hele taget meget upræcis i sin udformning og giver således vide fortolkningsmuligheder, hvilket indicerer, at ministeren bør drage omsorg for, at der skabes klarhed eventuelt gennem udsendelse af et cirkulære til de kommunale myndigheder, så der fremover kan blive fortolket ens, hvad enten det drejer sig om Fyns amt eller Ringkøbing amt.

Afslaget på ovennævnte ansøgninger virker paradoksalt derved, at amtet med den skarpe fortolkning af loven gør enhver bestræbelse på at give landsbysamfundene ny livskraft og dermed en overlevelsesmulighed til en illusion.

Indtil en ny lov om by- og landzone kan vedtages, opfordres ministeren derfor til at sikre en rimelig fortolkning af gældende lov,

så servicefagene og dermed beskæftigelsen sikres i de små landsbysamfund.

Besvarelse (12/7 78):

Miljøministeren (Niels Matthiasen):

Om de i spørgsmålet nævnte to konkrete sager kan jeg oplyse, at Fyns amtsråd den 22. oktober og den 22. december 1976 har nægtet tilladelse i henhold til by- og landzoneloven til udvidelse af en tømrervirksomhed og en snedkervirksomhed i Gamby i Sønder sø kommune. Det drejer sig i begge tilfælde om tilbygninger på ca. 250 m². Udvidelserne ville medføre, at virksomhedernes areal blev 3-doblet. Amtsrådet fandt, at virksomhederne ville få en sådan størrelse, at de rettelig hørte hjemme i et område, der efter planlægningen er udlagt til blandet bolig- og erhvervsformål.

Planstyrelsen fastholdt den 14. januar og den 25. maj 1977 som ankemyndighed amtsrådets afgørelser.

Planstyrelsens afgørelser blev indbragt for mig. Den 9. november 1977 meddelte jeg, at jeg ikke fandt tilstrækkeligt grundlag for at omgøre amtsrådets og planstyrelsens afgørelser, idet myndighedernes afgørelser må skønnes at være i overensstemmelse med den hidtidige praksis i administrationen af by- og landzoneloven.

Efter at jeg havde truffet mine afgørelser, har Fyns amtsråd efter anmodning fra ansøgerne på ny overvejet sagerne. Ansøgerne har oplyst, at de vil være indstillet på, at ejendommene pålægges servitut med forbud mod yderligere udvidelse. Amtsrådet har den 19. juni 1978 fastholdt sin stilling, hvorefter der ikke kan meddeles tilladelser.

Amtsrådets seneste afgørelser er ikke påklaget.

Med hensyn til det generelle spørgsmål om ændrede retningslinjer for administrationen af loven om by- og landzoner skal jeg bemærke følgende:

I begrundelsen til spørgsmålet er anført, at der bør udsendes et cirkulære, der sikrer, at zonenloven administreres ens i Fyns amt og Ringkøbing amt. Jeg skal i denne forbindelse gøre opmærksom på, at hensigten med at overlade amtsrådene administrationen af lovens dispensationsbestemmelser netop har været at give muligheden for en varierende praksis afpasset de lokale forhold. Dette er i